

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.

Hétfői szám 2 kr.

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felolós szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája Kazinczy-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca Vojnich-palotába
Telefon szám 42.

Nyitlér soronkint 20 krajczár

Buzaring.

Regényi Lajos törvényhatóságunk közgazdasági referense mult évi felterjesztésében gabona tőzsdénk üzeméről figyelmessé tette a kereskedelmi minisztert. A mostani tőzsdemanipulációk teljes mértékben igazat adtak a jelentésnek, mert a börzsiánerok kimutatták, hogy Budapesten a gabonakereskedőknek csakis arra terjed ki figyelmük, hogyan lehet egymást kizsebelni. Közgazdasági érdek nem vezérli őket, mert eszük ágában sincsen, hogy a magyar búzának külföldön piacot szerezzenek és hogy a termelők érdekelt a maguk érdekével összeegyeztessék. Mert ha ezt figyelembe vesszük, azt meg nem teheték volna, hogy oly tömérédek mennyiségű búzát behozlak volna.

Amint most áll a dolog, a ringelők meg a contremineurök vesztik a pénzüket, a jövő évi termésnek árát pedig agyonütötték. Különösen erkölcsstelen az eljárásuk a budapesti malom tulajdonosoknak, kik szintén a ringbe beállottak, hogy nem üzemükhez tartozó nyereségre tegyenek szert, noha evvel az eljárásukkal úgy a gabona mint a lisztüzletet tönkre tették. Ez

az eljárásuk nem teszi indokolttá, hogy az állam mindenféle előnyben részesítse őket, mert éppen hivatásuk ellenkezőjét cselekedték akkor, midőn hosszú időre tönkre tették a buza árát. Most csak az előpostáját látjuk a ringelők káros cselekedetének, de ha a beözönlött összes külföldi silány buza a piacra dobatik, majd akkor fogjuk csak tapasztalni az óriási veszteséget, ami a termelőket érni fogja.

Valóban a gabonátőzsde reformra szorul, hogy közgazdaságunknak ne kárára, hanem hasznára legyen. Elvárjuk a jelenlegi széles látkörű és buzgó kereskedelmi miniszterünktől, hogy figyelmét ne kerülje ki a gabona tőzsdének mostan lezajló szomorú közgazdasági folyamata. Különösen figyelmessé tesszük közgazdasági referensünk megszívlelendő javaslataira:

Az egyéni szabadság!

Azzal hivatkozunk Magyarországon, hogy szabad állam vagyunk, amelynek területén belül minden honpolgár teljes szabadságot élvez. Mindaddig míg a büntető törvénykönyvbe ütköző cselekményt el nem követ, nem korlátozhatja őt szabad tevékenységében senki sem, jön meg ahova akar.

De mégis furcsán lehetne megtréfálni ezt

a szabad állampolgárt. Nem kellene tenni semmi mást mint a finanszokhoz néhány litkos feljelentést beküldeni. Az egyikben azzal lehetne denuncziálni, hogy ez a független polgár ur 3 kiló magyar dohányt tart — a másokban az volna mondva, hogy van egy hordó megadózatlan elsavanyodott bora, — a harmadikban azt lehetne állítani, hogy az külföldről hozott magával egy felső kabátot, amelyet meg nem vámolnak — és aztán majd meglátná ez a független polgár u hogy mi az egyéni szabadság, amikor az egyik pénzügyér jön, a másik pedig megy, — bejelentés nélkül belépnék házaiba, sőt a legtitkosabb szekrényének az ajtót is kinyitogattják, halomra hányják — és mindezt joguk van, törvényes joguk.

Vajjon aki becsüli valamire az igazi egyén szabadságot és igényt tart arra, hogy az ő házi tűzhelye ilyen zaklatásoknak kitéve ne legyen, vajjon egyenes államadó címén nem szívesebben adóztatná meg magát csak azért, hogy ilyen zaklatásoknak kitéve ne legyen? Igaz, hogy már pénzügyi viszonyaink mellett a fennálló monopóliumok és fogyasztási adóka hirtelen sem eltörölni, sem egyenes adóvá átváltoztatni nem lehet.

De, hogy pénzügyi politikánk még csak nem is törekszik arra, hogy újat egyengetné ennek az iránynak, ez éppenséggel nem örvendetes jelenség, sőt azt tapasztaljuk, hogy napról napra találunk ki újabb és újabb törvényes formákat arra, hogy a pénzügyőrség előtt az ugynevezett szabad állampolgárok magánlakásának az ajtait megnyitják.

Nászút.

Irta: SZILÁGYI LAJOS.

A „Bácskai Hirlap” eredeti társzaja.

A templom előtti téren már türelmetlenül toporzékolnak a tüzes vérű lovak a felvirágozott kocsik előtt, az izmos kocsislegények feszesen fogták a gyeplőt, nehogy megugorjon a bolond jószág, mely most még inkább vadul, a sok kocsí, a sok nép, a sok zaj mint a lovakat ijeszti, már pedig bolond állat ám a ló, amíg eszénél van, még csak lehet vele bírni, de ha egyszer elnyult testtel, habzó szájjal, vak szemekkel, süket fülekkel iramodik a kocsí előtt, úgy elszalad, hogy míg a párját ki nem adja, nem állítja azt meg semmi földi hatalom.

Ahogy aztán kijött a templomból a sok lakodalmas nép és felült mindenik kocsíra egy szobára való, akkor aztán megindultak, olyan patallal csapva jókedvükben, mintha valamennyi másfél éves csikó lett volna.

A népség pedig a kocsik tetején zavartalanul rikkantozott, énekeltek az egyhangu műszakjü, de mély érzésü dalokat, már a

mint az az ilyes paraszt lakodalmon szokásos. Egyik másik kocsíra még egy-egy barnaképi cigány gyerek is került, aki olyan buzgalommal nyekkedte a sárga fát, mintha azt hinné, hogy mindenki hallja a nótáját.

Pedig ez nem volt valami valószínű, lévén a levegő a vágatók kocsik rettenetes zörgésével úgy tele, miszerint még maga Jób Jakab gazda, aki az első kocsin tartott álva szónoklatot, maga sem érté a saját szavát.

Hamar végigszaladgálták a kis városka szűk utcáit, aztán, hogy ily módon bemutatták magukat a nagyvilágnak, neki vágta a düllőt porának, ki a szállásokra, haza felé.

A lovak szügyéről csorgott a tajték, de azért csak mentek, mintha csak szárnyaik lettek volna. Mert hát a paraszt embernek nemcsak jó szíve, de jó lova is szokott lenni. Inkább maga kevesebb baromfit talál az asztalára, de legalább annak az árából tellik zabra még szénára is.

Amint pedig így mentek, azaz hogy szaladtak a lovak hiazafelé, egyszerre valami nagy dolog eshetett. Erre valott legalább, hogy Futa Jancsi, a ki az első kocsí kocsisa

volt, megrántotta a két sötétej lónak a gyeplőjét, de úgy ám, hogy azok ijedtükben majd neki czurukoltak a második kocsinak. Bizony stencsuda, hogy nem úgy történt. De mást is tett Futa Jancsi.

Főállott, oszt úgy integetett a kocsisoknak, belekajátván a világba

— Hééé! Megállj! Hahóóó!

Az első kocsin ült az új pár. Ugyan mi történhetett, hogy olyan sápadt mindakettő.

Nagynehezen megállt az egész kocsisor. Sokan leugráltak a hátsó kocsikról, melyeken még hangzott a nyoszoróányok nótájának a vége:

... asszony lesz az esztendőre,

Akinek van szeretője.*

— Mi az, mi az, kérdezték minden oldalról.

— Nyul, szólt fulladt hangon az első kocsis, oszt odamutatott a kukoricaföld végiben valami mozgó feketeségre, mely egy pillanat alatt túl volt a láthatáron.

— Keresztüszaladt az uton? kérdezte az öreg Misa bá, a ki a kéro násznagy volt a lagziban.

Az egyéni szabadság így fejlődik minélünk — a magánlakásokat pedig bátran felszerelhetjük újabb és újabb ajtókkal, amelyeken át az állami kontrollt kényelmesen besétálhat.

A községi iskolaszék ülése.

(A tanhatóság figyelmébe.)

Városunk polgári községi iskolaszéke f. évi márczius hó 25-én igen érdekes gyűlést tartott, melynek tárgyát főképp a tanítói szabadságolások képezték. Jó ideje feltűnt már érelyes főispánunknak, hogy a gyakori tanítói szabadságolások mindinkább elharapóznak s ebből eredőleg a helyettesítési költségek a város közönségét nagy mértékben terhelik, de emellett a gyakori tanítói változások az oktatás eredményét is kockáztatják. Bölcs intézkedés volt tehát részéről, midőn a közigazgatási bizottság útján meghagyta az iskolaszékeknek, hogy a 8 napnál hosszabb szabadságolások a közig. bizottságnak bejelentendők.

Az itteni tanhatóságnak van egy oly értelmű határozata, hogy ha egy tanító a fő orvos által láttaozott bizonyítványt felmutat, akkor egy évig terjedhető szabadságot kap s helyettesét az iskola tenntartó város fizeti. Ezt sok tanító felhasználva, mindenféle czimen szabadságotlatta magát. Volt olyan iskolaszék-ülés, melyen 14—17 szabadságolás is történt. Megesett, hogy egy tanító „ü-l-d-e-g-z-s-a-b-a” miatt évenként kapott két havi szabadságot és szeptember-október hónapokban 40 frt extra havi díjért nevelősködött s miáltal helyettesítette magát, vigan tölté idejét kúnn a tanyán. Előfordult, hogy egy tanító a tankötelesek összeírásának idejére koholt betegség ürügye alatt egy havi szabadságot kért s ez idő alatt 2 frt napidíj mellett egy nagy pusz-tát összeirt, persze a helyetteit a város fizette.

Nóde ezek sórványos esetek, hanem a nőtanítók tesznek ki magukért e téren. Volt olyan nőtanító, aki 5—6 évet úgy húzott ki, hogy a beírások idejére pár hétre elfoglalta iskoláját, hogy az évet megszakítsa, de az év nagy részében helyettesét a város fizette.

A tanítói körök a legmélyebb hálával vannak eltelve az iskolafenntartó város ama nagylelkűségéért, hogy a tanító betegsége idejére a helyetteit a házipénztár fizeti, de ha a vizsgálások ily mérvben üzetnek, akkor a tanítói kar ki van téve a veszélynek, hogy elveszti

a kedvezményt és hogy ez minő csapás volna a valóban beteg, családós, vagyontalan tanítókra, azt bővebben felesleges taglálni.

Épp ez okból csakis helyeseljük a közigazgatási bizottságnak szigorú, de bölcs határozatát, melylyel az iskolaszék által korábban megadott, vagy 7—8 rendbeli szabadságolást megtagadta, illetve az iskolaszékek ez értelmű határozatait hatályon kívül helyezte. A visszatartó határozatokat ezen ülésen tárgyalta az iskolaszék. Különösen hosszas vitára adott okot Gojkovics György szerb-postabeli tanító esete.

Dimitrievics Sz. gör. kel. lelkész élesen kikelt a közig. bizottság végzése ellen s nem kevesebbet, mint azt kérte, hogy a szabadságolást megtagadó végzést felebbezze meg az iskolaszék h i v a t a l b ó l. Gálffy ezzel szemben azt indítványozta, hogy felvilágosító irat kíséretében terjesztessék vissza a határozatot, Sértőnek találta mindkét szónok a határozatot, mint amelylyel az iskolaszék jogköre van megtámadva, sőt első szónok azt vitatta, hogy a közig. bizottságnak nincs is joga felülbírálni az iskolaszék határozatait, holott ilyen esetekben a közig. bizottság II-od fokú hatóság, amely illetékes határozni.

Már-már elmergesedett volt a vita, midőn Meznerics Ferencz felvilágosító és kimerítő előterjesztésére az elnök közbevető indítványt tett, mely szerint az iskolaszék újabb előterjesztést tesz nevezett tanító ügyében s ebben kifejtji, hogy az illető érdemes tanító 39 évi buzgó szolgálat után ezáltal első ízben kér szabadságot. Meznericsnek különösen azon észrevétele volt csillapító hatással, melyben kifutott, hogy a közigazgatási bizottság maga is kibuvót adott, midőn nem utasította vissza ridegen a szabadságolást, hanem azt kívánta, hogy Gojkovics nyújtson be oly értelmű orvosi bizonyítványt, hogy a szobát nem hagyhatja el. Kár volt a sok szóbeszédért. Nagyön helyén volna gondoskodni, hogy az iskolaszéknek legyen ügyrendi szabályzata.

Annai bizonyos, hogy a mérséktelen szabadságolásokat mérsékelni kell. Az ugynevezett fennjáró betegeket 3 orvossal kellene megvizsgáltatni, hisz kiderült most is, hogy amint értesültek a szabadságoltak a megtagadó végzészről, nyomban elfoglalták állásaikat 1—2 kivételével. Pedig a betegeknek orvosi

bizonyítványuk volt. A nőtanítók sok iskolamulasztásának csökkenésére jó volna megfontolás tárgyává tenni számos előrehaladottabb iskola fenntartó példáját, amely kimondja, hogy ha férjhez megy a nőtanító, állása is megszűnik. A tanítónők férjhezmenetele ellen, illetve ez esetre állásuk megszüntetése mellett ugy az iskolafenntartó, mint az iskola érdeke szól. A gyenge nőnek családja körében a helye, vagy ott tölti be hivatását, vagy az iskolában. Két ily rettentő teher sok a gyenge női vállaknak.

Az ülés további folyamán elhatározottat, hogy a gazdasági ismétők iskolák fokozatosan fognak felállítani: évenként 4—5. Ez nem kerül sokba, mert ugyanazon tanítók ugyanazon termekben és taneszközökkel fognak dolgozni s csak egy kis tiszteletdíjről kell gondoskodni.

Tárgyalatot Kurucz Gyula kir. tanfelügyelő szakjelentése alapján hozott közig. biz. határozat a polgári fiú-iskola alkalmasabb elhelyezéséről. Ezen intézet czélszerűen elhelyezés mellett sem taneszközökkel felszerelve, sem megfelelő tanerőkkel ellátva nincsen. Itt van egy néptanító, aki igazgató tanító, ipariskolai tanító és rajztanító a polgári iskolában, emellett még tanfelügyelői tolnok. Képzeltető minő eredménnyel taníthat egy ily sokszorosán elfoglalt ember.

A polgári fiú-iskola I. tulnépes osztálya párhuzamosítására a jövő évi költségvetésbe a megfelelő összeg beállításáról gondoskodás fog tétetni.

Id. Frankl István már 2-od ízben benyújtja lemondását a polgári fiú-iskola igazgatói tisztségéről. Ezáltal Gálly indítványára a lemondás elfogadatot. Utódja Abrasics Antal kiváló képzettségű tanár lesz, aki a mostani állapotokat bizonyára nem fogja eltérni.

Balogh Antal tanító 60 frt lakbérkülönbözetet fog kapni, míg az ujon épült kelebiai iskolába át nem költözködhetik.

Végezetre egy kellemetlen ügy tárgyalatot, mely a tanítók házi ügye, ha a közönség körébe is át nem szivárgott volna; de így nem lehetett előle kiférni. A hosszas és bonyodalmas, de különösen tarka háterü ügy akként lett véglegzeve, hogy Budanovics Antalné tanítónő a milleniumi arckép-rongálás és az igazgatói tekintély megsértése miatt megintelt.

Referens.

Különfélék.

— **Uj államtitkár.** Dr. Bernáth Géza a szegedi ltblő tábla elnöke az igazságügyi miniszteriumhoz államtitkárrá lett kinevezve. A szegedi tábla mindenesetre nagy veszteséget szenvedett ezen kinevezés által, mert Bernáth Géza egyike országunk legjelesebb jogászainak és az igazságügy gyakorlati terén mint táblai elnök ugyszólván pótolhatatlan, de örömteljes kárpótlást találhat abban, hogy ezen jeles erő az országos igazságügyi kormányzás terén fogja tehetségeit érvényesíteni. Részünkről örömmel üdvözlöljük az uj államtitkárt és nem kívánunk neki többet, mint annyit, hogy nagyban is oly eredményeket érjen el, mint amilyen elismerésre méltó érdemeket szerzett magának hivatása eddigi terén.

— „A nagymama.“ Priella Cornélia a nagy művésznek kinek örököződ babérokat font homloka körül a művészet muzsája, aki bennünket szabadkaiakat mindig oly meglepően tüntet ki kedves vendégeskedésével, újból is kiváló tanujelét adta nemessen érző lelkületének. Egy arcképpel kedveskedett színügyi bizottságunk elnökének Sziebenburger Károlynak egy igaz érzésű poétikus lélekre valló

— Az ám, itt ment keresztül. Forduljunk vissza.

— Vissza?

— Eh, mit izéltek, nyúl, nyúl, szólt közbe a vőlegény, gyerünk csak előre, nem lesz talán azért mindjárt baj. Adsa azt a gyeplőt, haza igazitom én keteket minden baj nélkül.

Avval előre ült, és azon sápadtan kezdte hajtani a lovakat.

— Gyite, gyerünk szólt és nyomaték kedviért is, végig húzott a lovakon a hajlós ostorral.

A kocsi megindult, a megriadt lovak repülni látszottak, a gyeplő megfeszült s a többi kocsi alig bírt a nyomában maradni.

A hátsó kocsiokon megint kezdődött az ének, de az első kocsin elvette a jókedvet a nyul. Hallgattak. Végre is az uj férj szállalt meg.

— No hát ne búsuljunk mi se, látjátok, hogy nincs baj. Tyuhaj! vigak legyünk s a nagy vigáságban újra végig eresztette az ostart a lovakon.

Azok meg már megoakalták a jót, mert a

mit a ló az eszínél van, csak lehet vele birni, de ha egyszer megbolondul....

— Hej, hova mentek olyan gyorsan, kiabáltak hátulról a kocsiokról. Várjatok.

De azok csak mentek. Vitte az erős két ló a könnyű kocsi elhagyták a többieket, úgy, hogy már alig látták őket.

A kocsin ülők félelmesen hallgattak, csak mikor a megvadult lovak a kocsi nekü csapták egy fának hallatszott a jajgatás. Ropogott egy nagyott és a kocsi fele össze-törve maradt az uton; a tört fadarabok között mozgott valami piros, a menyasszony jajgatott ott, szegény.

Lassanként elmaradt egy kerék, egy lócs, egy ember. De a vőlegény még küzdött, húzta gyeplőt, a hogy tudta, de a bős lovak már sznte a szájukkal hurcolták a kocsi roncokat.

Egyszerre aztán pattant valami egy nagyot a gyeplő szakadt el, nagyot bögve a levegőben mint a pattant hur, a legény pedig hátra vágódott le a köves országutra, dermedt kezeiben még akkor is szorongatva a szakad gyeplőszár végét.

levél kíséretében. A levélben azt mondja, hogy a beküldött kép nem szép, de jó, hü. S minthogy a nagy művész úgyane levélben azt is mondja, hogy az „az asszony : szony mindvégig” — nem vélünk ellene véteni, amikor azt mondjuk, hogy az arczképet jobb utlevéllel ellátni nem is lehet, mint amilyenel ez esetben ő ellátta. Hát ne vegye tőlünk rossz néven a nagy művész, hogy végtelen szerénységének így hadat üzenünk, mert a kép egy fehérhajú bűbajos asszonyt ábrázol, aki most is szép mint a tiszta téli hómező, amelynek még mindég megvan a maga költészete, mert sejteni engedi, hogy e hólepel alatt virágok vannak eltakarva — hogy melegség honol alatta az ő örökké melegen dobbanó szive. Jó humorára vallanak azok a sorok is, amelyeket az arczkép hátra ráirt: „Olvasom a „Nagymama” tárczát, de nem merek felpillantani és szemébe nézni a heves tüzlőtől őrség parancsnokának, mikor a „nagymama” előadásán hivatalos minőségben van.” — Megvallom őszintén, a tűzolóparancsnok urat deli alakjáért még sohse irigyeltük meg annyira, mint ezért a néhány sorért!

— **Virágvasárnap.** Ősszel megy a gólya, tavaszkor megy a színész. Egyik is, másik is visszajön. Az egyiket visszahozza a szárnya, a másikat meg a szini direktor. Mindakettő könnyen hurczolkodik, mert bizony színész uramék is rég vallják: „omnia merum porto”. Virágvasárnapkor bucsuztak el társaiktól azok a színészek, akiket szerződésük nem köt már többé a mostani társulathoz. Volt nevetés, sírás, könnyezés, bucsucsök, még pedig nem szinpad, hanem valóság, amely csattan és jól esik. Eközben a boros kancsó is beleszólt a szomorú és szivrázó jelenetekbe és bőven öntötte tartalmát a művészet embereibe, akiknek jól esett a fájdalmas érzelmeket a szabadkai buczkás nektárral enyhíteni. A tragikus sirt, a komikus nevetelt, a primadonna, meg a kóristánó pedig csak úgy istenigazából zengték a bucsuzás melódiáit. Így volt ez száz év előtt is és így lesz ezután, mert minden a világon változhatik, de Thalia papjai csak mindig egyformák maradnak.

— **A szabadkai muzeum.** Mindaddig, míg a szabadkai muzeum hivatalosan megalapítva nincs, kárpótlást találhatunk a muzeumszerűleg kiállított tárgyak dolgában belépti díj nélkül az ócska piaczon, ahol tudvalevőleg árulnak könyvet, kalitkát, régi bronzérmeket és uraságoktól levelett nyakkendőket. Egy nagyszámos asszony elhatározta, hogy ezen az ócska piaczon okvetlen be kell vásárolnia egy papagályt, amelyik azt a szót „János”. teljesen tisztán ki tudja e, teni. Egy élelmes madárüzér ezt megtudta s egyik seregélyét valóságos hamisíthatlan papagálynak kifestette s a kalitka mögé állította kis fiát, ki a „János” szót kifogálatalanul kiabálta. Ki is fizetett érte 6 frt 50 krt és boldogságtól sugárzó arczczal vitte haza a rögtönzött papagályt. Nehány napig etették, italták, dédelgették a „papagályt”, de még mindig nem akarta kimondani a „János” szót. Ezalatt azonban levedlett a „papagály” teljes színe és támadt belőle előbb házi zenebona a férj és feleség között, mely folytatását lelte az ócska piaczon, amikor a rögtönzött papagályt a madárkereskedőnek visszavitték. Daczára azonban hogy ott egy nagyobbszerű verekedést rögtönöztek, a „papagály” még mindig nem tudja a „János” szót kiejteni.

— **A szabadkai sport egyet** tegnap tartott választmányi ülésén elhatározta, hogy III. országos versenyét folyó évi július hó másodikán tartja meg a palicsi versenypályán. A verseny kerékpár, lavtenis, vivás, futás, gyaloglás és szertornázásból fog állani. A részletes programot később állapítják meg.

— **A nyomor áldozatai.** Ismételten akadtak nemes szívű adakozók, kik a nyomor áldozatait segítették. Mayer Etus kisasszony és Huberth Lajos ur 1—1 koronával.

— **Nagy Mihály temetése.** Városunk egyik ismert alakját, Nagy Mihályt ma délután óriási nagy népkísérettel és általános részvét mellett temették el. Megható volt látni az elhunyt hátrahagyottait a koporsó után menni, mert gyermekeinek száma nem kevesebb mint 14. A család a következő gyászjelentést tette közzé: Özv. Nagy Mihályné szül. Hoffmann Teréz úgy maga, valamint gyermekei: Dani, Ödön, József, Mariska, Gizella, Matild, Lajos, Piroška, Teréz, Aranka, Jenő, Ilonka, Margit, Nándor nevében mélyen megsomoroit szívvel jelenti, hogy szeretett férj s felejtethetetlen jó édesapa Nagy Mihály f. évi márczius hó 26-án este fél 9 óraker rövid szenvedés után életének 59. boldog házasságának 25-ik évében az Urban elszenderült. A meghaldogultat nejlén és gyermekein kívül siratják még édes anyja: özv. Nagy Dánielné, testvérei: özv. Balás piri Teréz gyermekeivel, Márton nejlével és gyermekeivel, továbbá anyósa: özv. Hoffmann Józsefné és sógora Hoffmann János nejlével és gyermekeivel, valamint számos rokonai, jóbarátai és ismerősei. A drága halott lelki üdvéért az engesztelő szt. mise áldozat f. hó 28. napján d. e. 10 óraker fog a helybeli szt. Terézia templomban az Urnak bemutattni. Hült teleme f. hó 28-án d. u. 4 óraker fog a bajai sirkertben lévő családi sírboitban örök nyugalomra tételni.

— **Belgrád felé.** Amint tegnapi vezércikkünkben már megittuk, Tomics Miklós elhagyni készül városunkat. A „Bácskai Ujság” a következő hirtben referál Tomics vállalatának megszűntéről: „Czégváltozás. Tomics Miklós bejegyzett czég nyomdáját a mai nappal a „Bácskai Ujság” kiadó- és nyomda vállalat vette üzembe. A vállalat átvette a czég passzívát és aktívát. Tomics Miklós és a vállalat egyelőre, amíg a körlevelek szét nem küldetnek, ezen az uton kéri a t. közönséget arra, hogy a változásról tudomást venni sziveskedjék.

— **Rendőri fufang.** A rendőrségnél is kidereng olykor a humor csillama. A komoly hivatalos eljárás közben is megcsik egy kis tréfa, a mi mulatságos. Ilyen tréfát csinált a napokban M. rendőrbiztos, a ki különben is jó kedélyéről ismeretes. Egy új ministeri rendelet szerint megszűntették a „kényszerutlevéllel” való utóllást. Két vidékről ideérkezett kubikos ugyanis jelentkezett a rendőrségnél, hogy miután pénzüik nincs „kényszerutlevéllel” szeretnének hazafelépályzni. M. rendőrbiztosól kértek tanácsot, hogy hogyan jussanak ehhez. A tréfás rendőrbiztos felvilágosította őket, hogy kényszerutlevéllel nem menesztelheti el őket, — hanem ha komolyan akarnak elutazni, akkor menjenek ki a piacra és ott poffozzák tel egymást és csináljanak egy kis botrányt és akkor majd eltolonczolják őket. A rendőrbiztos ezt tréfából mondotta — a kubikosok pedig minden meggondolás nélkül kiesttek a piacra kellő

közepére, a hol éppen a rendőri pozt állomásozott és olyan pofonokat osztogattak egymásnak, hogy fele sem volt tréfa. Az egyik kubikos pedig tulságos erősen markirozta a pofont, úgy hogy aztán komoly veszekedés lett belőle. A rendőr csakugyan bekísérte őket és most boldogan utaznak tolonczkíséret mellett eredeti otthonukba!

— **Gyilkos anya.** T. L. Márionak 21 éves hajadon leánya szombaton reggel a saját újdonszült gyermekének gyilkosává lett. A bünnös cselekmény egy titkos feljelentés által derült ki. Ezt a feljelentést a rendőrséghez intézte egy ismeretlen kéz és a rendőrségnek csakugyan sikerült a bünt teljesen kideríteni. A háznak ocsmány, félreös helyén találák meg a meggyilkolt gyermek hol testét. A bünnös leány szülei mílsem tudtak a dolgról, olyan ügyesen tudta a gyilkos büncselekményét elpalástolni. A törvényszéki vizsgálat e bűnygyben most van folyamatban. A lelketlen gyilkos anyát letartóztatták, de egyelőre életveszélyes állapota folytán a közkórházba kellett szállítani ápolás végett.

— **Színházi jelentés.** Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, miszerint husvét vasárnapjától azaz április hó 2-ától kezdve, a téli évad pótlására, még egy 10 előadásos bérletet nyitok, mely bérletben a jövő téli évadra szerződötett új tagok egyrésze, úgy mint: Sugár Aranka operette és népszimű primadonna, Kiss Pista operette és népszimű baritonista, és Csiky László hős és szerelmes színész fognak a n. é. közönségnek bemutatkozni. A bérlet mely 10 előadásra terjed vasárnap 1899. április 2-án kezdődik. Bérlet árak 10 előadásra: Alsó és középpáholy 25 frt. Felsőpáholy 15 frt. Tamlásszék 1, 2, 3. sorban 7 frt, 4., 5., 6. sorban 6 frt, 7., 8., 9. sorban 5 frt. A t. jogtulajdonos urak igényei pénteken déli 12 óráig tartatnak fenn. Minden törekvésem oda irányul, hogy a még hátralevő néhány előadásban a n. é. közönség igényeit kielégíthessék, bizalommal kérem tehát kegyes pártfogásukat és maradok kiváló tisztelettel a nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, hazafias üdvözlettel kész szolgáljuk Pesti Ihsz Lajos, a városi színház igazgatója.

— **A betörő.** A Fried-féle betörés tetteséről az a kávéházi hir járt tegnap délután Szegeden, hogy Budapesten elfogta az államrendőrség. A hirtől azonban semmi sem igaz, a betörő ur ezideig még vigan élvezi az arany szabadságot, amely neki nemcsak emigy, hanem amugy is aranyos. Az elfogatás vakhíre talán onnan támadt, hogy az alsóvárosi rendőrség tegnap letartóztaltott egy gyanus embest, akire a betörő hiányos személyleírása ráillett s aki a Rákóczi-vendéglőben dorbézolván, ott aranyokkal fizetett. Az illetőről azonban kiderült, hogy valami jámbor romániai kereskedő, akire rájött az aranyozás boldon órája.

— **Verekedés.** Aradszki Lázár sándori lakos és régi ellensége Duics István tegnap hazafelé menet találkoztak és előbb szóval, később tetteleg úgy helyben hagyták egymást, hogy Duics most súlyos betegen fekszik lakásán.

A fiskális úr krajczárja.

— Jelenet. —

(A trojanicza-váradí törvényszék pertárában bélyegeket is kaphatnak a fiskálisok. Azt a kényelmet, hogy nem kell nekik bélyegekért a boltba leszaladgálni, meg kell fizetni bélyegenként legalább egy krajczárral, a mi az

E. M. K. E. perzselyébe teendő. A napokban egy indiskrétiú barna vidéki fiskális stemplit vásárolván, kijelentette, hogy ő bizony nem fizet rá a bélyegre egy krajczárt se.)

A fiskális: Egy bélyegyet kérek, pertárnok úr...

A pertárnok (átadja a stemplit, átveszi a koronát): Méltóztassék..... Ne tessék azonban megfélemlíteni az E m k é-ről...

A fiskális (elsápad): Parancsol!?

A pertárnok (a perzselyé mutat): Az E m k é-nek dukál legalább egy krajczár...

A fiskális (szórnyűködve): Mennyit szoktak adni?

A pertárnok: Fiskálisa válogatja... Gavallér ügyvédek tíz-husz krajczárt sem sajnálnak...

A fiskális: Tíz-busz krajczárt! P Azok bizonyosan milliomosok...

A pertárnok: Nem éppen... Tessék adakozni!

A fiskális (bájos mosolylyal): Milyen dő, milyen förtelmes idő!... Pardon, még sok dolgom van... Megyek... Alázatos szolgálja!

A pertárnok (megrázza az E m k e perzselyé). Előbb azonban kérek egy krajczárt...

A fiskális (merőni maga elé néz): ...Azaz két fillért... (szomorúan) Bocsanat, véletlenül nincs nálam annyi fölösleges pénz, össze-vissza kilenczven krajczárt hoztam magammal... Negyven krajczárom van még, az vasuti jegyre kell...

A pertárnok (fagyosan): Szegény ember utazzon gyalog szerrel...

A fiskális (sőhajtva): Bizony, kérem, barna vagyok, de szegény és becsületes... Fiskálisnak lenni éppen nem szép és nagy gondolat... (Sirva) Szegény anyám, ha tudta volna, dehogy szült volna engemet! Az ebédem száraz kenyér... A nyálánságok közül csak a bélyegyet ismerem... Kőből a nyoszolyám, falevél a párnám...

A pertárnok: Szóval: az E m k e-nek egyszer s mindenkorra le kell mondani arról a reményességéről, hogy ön is gyarapítja a jövedelmét...

A fiskális (a szemét törölgeti, szepelve): he... (Sóváran Az E m k e perzselyére tekint): Igazán nem értem, minek gyűjtenek az E m k e-nek? Az E m k é gazdag, nagyon gazdag... Inkább a szegény ügyvédek közt kellene ezt a pénzt fölősztanítani... oh, nem pro-domó beszélek!

A pertárnok (Szívarral kínálja az embert): Sziveskedjék rágyújtani — kint a folyosón. Pá!

A fiskális: Köszönöm szépen... Alázatos szolgálja jegyző ur! (El.)

Flamingó.

SZÍNHÁZ.

A fekete rigó.

Megbocsátjuk Géczinek, hogy a ma este adott répszínműjének nem tudott más címet adni, mint azt, hogy „Fekete rigó”. Nem nagy hiba az, ha a cím sehogy se pázol a darabhoz, még kisebb hiba az, ha nagy fejtörés után keresünk egy — mondjuk jelen esetben — egy alakot, ráfogjuk, hogy ezt otthon fekete rigónak hívják, lesz hát a darabnak címe is „a fekete rigó.” (Rigó Jancsi is fekete és abba az időben adták ezt a darabot Budán, mikor Jancsi a hercegnőjét Pestre hozta)

Fenyő István, (*Derékly*) Margit leányának (*Kápolnay*) szomorú történetét mondja el Géczl ebben a népszínműben. Margitot iskolába járatta az öreg Fenyő, gróf Nádfalussy (*Lomniczy*) erdésze, urfi lánynak nevelte. Szép volt Margit, okos és ábrándos és hitt a gróf csábító szavainak, ki hogy sikerüljön megszöktetnie a leánykát, így Vércsenével (*Lomniczyné*) a falu vén szípirtyójával szövetekezett.

Már egy esztendeje, hogy Margit eltűnt a szülei házatól, szegények azt hitték, azért: mert tán Zsolyomi Miklóshoz (*Mihályi*) a gazdag Zsolyomi bíró (*Baróthy*) fiához akarták nőül adni. Az eljegyzéstől szokott meg, azt gondolták a szülei.

Fenyőeknek, mert minden öröme kisebbik leányukban a szép Sárkában (*Gábos Nelli*) összpontosult, a kinek sok kéréje volt, de ki csak Zsolyomi Miklóst a Margit miatt majd a halálba ment ifjút szerette, Miklós is szereti Sárkát, jobban mint Margitot szerette, meg is vallja ezt a leánynak és szüleit rábirja arra, hogy kérjék meg részére Sárka kezét. Eközben megérkezik Margit selyem bárszonyban, de megtörve a bánattól, az alázattól. A becsületes apa kikergeti a gróf szeretőjét házából, Zsolyomi nem akarja most már, hogy fia ebből a családból házasodjék.

A gróf is hazajön, meglátja Sárkát, ez elakarja szöktetni, szeretőjévé tenni, de a leányrablást megküsi Miklós és Margit. Végre Sárka boldog lesz, Margitot megszereti Szelid ispán, (*Ernyei*) — az apa is megbocsát leányának és együtt tartják Fenyő leányának eljegyzését.

Ez a népszínmű több színpadon megbukott, nálunk határozott sikert aratott. A főalakok mind jól megrajzolt alakok. Az epizód alakok is egészséges humorral teszik élénk a meggyalázott család szomorú történetét.

Kápolnay Juliska nagyon szépen érvényesítette tehetségét a népszínműben. Igaz volt bánatában, meghatott zokogása. *Derékly* is igen jó alakított, a szerencsétlen apa szerepében. *Gábos Nelli*, a „fekete rigó” bájos volt, kedvesen játszott és gyönyörűen énekelt. Igen jó volt *Mihályi* és *Baróthy*; valamint epizód szerepekben *Ferenecz*, *Lomniczy Lomniczyné* és *Virágváti*.

Telephon 48.

Telephon 48.

Fakereskedés áthelyezés.

Van szerencsém a nagyérd. közön ségnek szives tudomására hozni, miszerint helyben a szegedi szőlőkben 6 év óta fennálló

épület és tűzifa kereskedésemet

50 méterrel feljebb Palics felé a szomszédban levő Manojlovits-féle szőlőbe helyeztem át, és nagy raktárt tartok **épületfákban, zsindelyben, deszkákban, léczekben, szőlőkarókban, és bognárfákban.**

Továbbá ajánlom a tiszt. vevőközönségnek állandó raktáromon levő legjobb **tűzifáimat, valamint I-ső rendű fűtőszeneit és kokszt.**

A megrendelt árukat saját fuvarommal díjmentesen házhoz szállítom és pontos és gyors kiszolgálásért kezeskedem.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve maradtam

mély tisztelettel

Frankl Salamon

fakereskedő.

Háziasszonyok

próbálják a

Heiden-vanilliát

mindig egyenlő súlyú táblácskákban és hasonlóan kiadó, az összes fűszer legnemesebbje, a legjobb, finomabb, egészségesebb és a használatban kényelmesebb, mint a Schoten-vanillia.

1 boríték 5 táblácskát tartalmazva csak 10 kr.

Kapható minden osemegye, fűszerkereskedésben és droguériában. — Nagybanl raktár:

WALTER és DUMMEL-né

BUDAPEST, Alkotmány-utca 29.

Minden hirdetés beiktatása legalább 50 kr-ba, 20 szóval többre terjedő hirdetésnél minden szó 2 kr-ba, vastagabb betűkből 3 krajczárba kerül.

APRÓ HIRDETÉSEK

Az apró hirdetések előre fizetendők; hi dető felnek nevével vagy lakcímével ellátott hirdetések után 30 krajczár bélyegilleték külön fizetendő.

Gracza-féle Szabadságharcz története.

A teljes mű diszkótésbe eladó. Hol megmondja a kiadóhivatal.

Egy használt, de jó karban lévő

zongora

eladó. Bővebbet a kiadóban.

Eladó

egy teljesen új karban lévő diszkótés „Magyar Lexikon” (17 könyv) jutányos áron. Bővebbet a kiadóhivatalban

Eladó villa telek.

A villamos vasut vég állomásán (150 öl távolságra) 1000 öl parcellákban jutányos áron esetleg 10 évi törlesztésre villattelkek eladók. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Csantavéren egy jó állapotban levő ház üzleti helyiséggel más vállalat miatt igen előnyös feltételek mellett szabadkézből eladó.